

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

I Informācija

Padome

2005/C 228/01	Padomes atzinums (2005. gada 12. jūlijs) par atjaunināto Portugāles stabilitātes programmu 2005.-2009. gadam	1
---------------	--	---

Komisija

2005/C 228/02	Euro maiņas kurss	5
2005/C 228/03	Paziņojums par to, ka tiek sākta izmeklēšanas procedūra attiecībā uz šķēršļiem Padomes Regulas (EK) Nr. 3286/94 nozīmē, ko veido Indijas noteikti un piemēroti pasākumi un darbības, kas kavē vīnu un stipro spirtoto dzērienu tirdzniecību	6
2005/C 228/04	Valsts atbalsts ir atļauts saskaņā ar EK Līguma 87. un 88. panta noteikumiem — Gadījumi, pret kuriem Komisijai nav iebildumu ⁽¹⁾	9
2005/C 228/05	Valsts atbalsts ir atļauts saskaņā ar EK Līguma 87. un 88. panta noteikumiem — Gadījumi, pret kuriem Komisijai nav iebildumu	11
2005/C 228/06	Valsts — Francija — Valsts atbalsts C 23/2005 (ex NN 8/2004, ex N 515/2003) — Atbalsta shēmas pārstrādes nozarē 2003. gadā — Aicinājums iesniegt apsvērumus saistībā ar EK Līguma 88. panta 2. punkta piemērošanu	13
2005/C 228/07	Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju (Lieta Nr. COMP/M.3884 — ADM Poland/Cefetra/BTZ) — Lieta, kas pretendē uz vienkāršotu procedūru ⁽¹⁾	20

I

(Informācija)

PADOME

PADOMES ATZINUMS

(2005. gada 12. jūlijs)

par atjaunināto Portugāles stabilitātes programmu 2005.-2009. gadam

(2005/C 228/01)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 5. panta 3. punktu,

ņemot vērā Komisijas ieteikumu,

apspriedusies ar Ekonomikas un finanšu komiteju,

IR PIEŅĒMUSI ŠO ATZINUMU.

- (1) Padome 2005. gada 12. jūlijā izskatīja atjaunināto Portugāles stabilitātes programmu laikam no 2005. gada līdz 2009. gadam. Programmā ievērotas datu prasības, kas ietvertas pārstrādātajā "rīcības kodeksā par stabilitātes un konverģences programmu saturu un formātu" ⁽²⁾. Šī programma tomēr nesniedz prognozes par ilgtermiņa valsts finanšu ilgtspējību. Tādējādi Portugāle tiek aicināta sasniegt pilnīgu atbilstību rīcības kodeksa prasībām.
- (2) Stabilitātes programmas atjauninājums ir balstīts uz vajadzību labot valsts budžeta deficītu, kas 6,2 % apmērā no IKP 2005. gadā ir plānots ievērojami pārsniegt 3 % no IKP. Šis apjoms seko deficītam 2,9 % apmērā no IKP laikā no 2002. līdz 2004. gadam ⁽³⁾, ko nesen paziņoja Portugāles iestādes pēc to sarunām ar Eurostat, un ir ievērojami sliktāks par iepriekšējā programmas atjauninājumā noteikto deficītu 2,2 % apmērā no PIB 2005. gadā. Šis pasliktinājums ir skaidrojams ar vājāku izaugsmi, nekā tika paredzēts, izdevumu pieauguma pārvērtēšanu, kāpumiem salīdzinājumā ar budžetu un to, ka netika ieviesti iepriekšējā programmā plānotie vienreizējie pasākumi, kā arī ar jaunās valdības 2005. gada jūnijā pieņemto koriģējošo pasākumu kopumu 0,6 % no IKP. Attiecībā uz deficīta samazinājumu atjauninājumā izklāstīta stratēģija, ar ko paredz īstenot strukturālus pasākumus, nevis pārlietu paļauties uz vienreizējiem un citiem īslaicīgiem pasākumiem, kas apliecina budžeta stratēģijas izmaiņas, salīdzinot ar iepriekšējiem atjauninājumiem. Valdības deficīts turpmāko gadu laikā turpinās pakāpeniski uzlaboties, tomēr līdz 2007. gadam saglabāsies lielāks par atsauces vērtību 3 % no IKP.

⁽¹⁾ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

⁽²⁾ Portugāles valsts iestādes iesniedza atjauninātu programmu 2004. gada decembrī, tādējādi atbilstot oficiāli noteiktajam iesniegšanas datumam. Tomēr sakarā ar gaidāmajām vispārējām vēlēšanām Portugālē tika pieņemts lēmums neveikt programmas novērtējumu, bet nogaidīt, līdz jaunā valdība iesniedz atjauninājumu.

⁽³⁾ Deficīts bija 4,1 %, 5,4 % un 5,2 % no IKP attiecīgi 2002., 2003. un 2004. gadā, neskaitot galvenos vienreizējos un īslaicīgos pasākumus.

- (3) Programmas pamatā esošajā makroekonomikas scenārijā paredzēts, ka faktiskais IKP pieaugums 2004. gadā pakāpeniski palielināsies no 0,8 % 2005. gadā līdz 3,0 % 2009. gadā, ar pieauguma tempiem secīgi 1,4 %, 2,2 % un 2,6 % starpposma gados. Pamatojoties uz pašreiz pieejamo informāciju, izaugsmes prognozes programmas perioda pirmajai daļai ir ticamas, tomēr pastāv draudi programmas noslēdzošajos gados. Strukturāli pasākumi, lai risinātu problēmas, kas saistītas ar nepietiekamu ražīgumu un konkurētspēju, un atjaunotu uzticamību ir būtiski, lai varētu īstenot paredzēto pieauguma tempu.
- (4) Programma tiecas samazināt valsts deficītu līdz 3 % no IKP salīdzināmās vērtības 2008. gadā. Paredz, ka valdības deficīts samazināsies no 6,2 % no IKP 2005. gadā līdz 4,8 % no IKP 2006. gadā, 3,9 % 2007. gadā, 2,8 % 2008. gadā un 1,6 % no IKP 2009. gadā. Komisijas dienestu aprēķini, kas veikti, piemērojot programmā iestrādātajai informācijai kopīgi pieņemto metodiku, uzrāda, ka cikliski koriģētais deficīts pēc pieaugšanas līdz 5,3 % no IKP 2005. gadā pakāpeniski samazināsies līdz 1,4 % 2009. gadā. Konsolidācijas centienus piemēros visā programmas darbības laikā, enerģiskāk rīkojoties programmas pirmajos gados, jo būtiskākā konsolidācija notiks 2006. gadā. Programmas perioda sākumā konsolidācija galvenokārt notiek, pieaugot nodokļu ieņēmumiem, kas iegūti no augstākām nodokļu likmēm (īpaši, palielinot PVN pamatlīkmi no 19 līdz 21 %), samazinoties nodokļa kredītiem un uzlabojoties nodokļu iekasēšanai, kas ļaus daļēji kompensēt neiekasētos vienreizīgos ienākumus. Tiek plānots, ka turpmākajos gados augošo izdevumu ierobežošanas ieguldījumu radīs pastāvīgi pasākumi, piemēram, valsts pārvaldes reforma, algu izdevumu pārstrukturizēšana un izmaiņas sociālā nodrošinājuma sistēmā — pasākumi, kuru iespaids uz budžetu būs vairāk jūtams vidējā termiņā. Ieguldījumu daļai kopējos valsts izdevumos būtu tikai neliels jāsamazinās programmas darbības termiņā.
- (5) Prognozēto budžeta iznākumu apdraud vairāki faktori. Pirmkārt, ekonomikas aktivitāšu pieaugums varētu būt lēnāks, nekā paredzēts, sakarā ar fiskālās konsolidācijas pasākumu spēcīgo ietekmi un paredzēto starptautiskās konkurences pieaugumu Portugāles eksporta tirgū. Otrkārt, ieņēmumu kāpināšanas un izdevumu ierobežošanas pasākumi varētu būt mazāk efektīvi, nekā tas tika paredzēts, vai prasīt vairāk laika, nekā paredzēts vēlamā rezultātu sasniegšanai. Augstākas nodokļu likmes palielina risku sakarā ar izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, neskatoties uz būtiskiem pasākumiem, kas tiek veikti, lai uzlabotu nodokļu maksāšanu, tostarp ciešāku administratīvo sadarbību pārrobežu PVN krāpšanas jomā. Turklāt lielākā daļa plānoto ekonomisko pasākumu attiecībā uz izdevumiem vēl ir tiesiski jāīsteno. Ņemot vērā šo novērtējumu, valdību, iespējams, aicinās pildīt tās saistības un veikt papildu pasākumus, lai izvairītos no tā, ka deficīts pārsniedz 3 % no IKP ilgāk, nekā plānots. Turklāt, pat ja tiek ievērots paredzētais plāns, programmā paustā fiskālā pozīcija nenodrošina pietiekošu rezervi pret deficīta robežlieluma pārsniegšanu pie normālām makroekonomiskajām svārstībām vismaz līdz 2009. gadam. Tāpat tā nevar nodrošināt, ka Stabilitātes un izaugsmes paktā nosprausto vidusposma mērķi — panākt līdzsvaru tuvu budžeta stāvokli sasniedz programmas īstenošanas laikā, neskatoties uz deficīta samazinājumu laikā no 2005. līdz 2009. gadam par aptuveni 4 procenta punktiem no IKP. Jūtības analīzes rāda, ka nelabvēlīgas makroekonomikas attīstības gadījumā 2009. gadā deficīts vēl joprojām būs 3 % vai tuvu tam.
- (6) Valsts parāda un IKP koeficients pārsniedza Līgumā doto atsauces vērtību — 60 % no IKP apjoma 2003. gadā, un 2004. gadā pieauga līdz 61,9 %. Saskaņā ar atjauninājumu koeficients pēc 66,5 % sasniegšanas 2005. gadā augstākajā punktā sasniedz 67,8 % no IKP 2007. gadā un atgriežas līdz 64,5 % 2009. gadā. Parāda attiecības attīstība varētu būt nelabvēlīgāka nekā projektēta, ņemot vērā apdraudējumu attiecībā uz ekonomikas aktivitātēm, budžeta mērķiem un, kā tas noticis agrāk, vērtspapīru plūsmas korekcijas iespējamo parādīšanos, kas rada parāda pieaugumu, jo īpaši finanšu aktīvu uzkrāšanu.
- (7) Attiecībā uz valsts finanšu ilgtspēju ilgtermiņā šķiet, ka Portugāle ir nopietni apdraudēta sakarā ar plānotajām budžeta izmaksām saistībā ar sabiedrības novecošanos. Veiktajiem strukturālo reformu pasākumiem, jo īpaši pensiju un veselības aprūpes jomā, būtu jāatvieglo sabiedrības novecošanās ietekme uz budžetu. Tomēr šķiet, ka šīs reformas nav pietiekamas, lai nodrošinātu ilgtspēju. Atjauninājumā izklāstītās reformas, īpaši attiecībā uz ierēdņu pensijām, varētu palīdzēt sasniegt šo mērķi, ja tiku pilnībā piemērotas. Valdība ir lūgusi ziņojumu, kura novērtēta sociālā nodrošinājuma sistēmas ilgtspēja ilgtermiņā.

- (8) Kopumā atjauninājumā izklāstītā ekonomikas politika daļēji saskan ar katras valsts specifikai pieskaņotajām ekonomikas politikas vispārīgajām pamatnostādnēm valsts finanšu jomā. Kā tika ieteikts, programmā paredzēta valsts finanšu konsolidācija, kas lielā mērā balstās uz ietaupījumiem izdevumu sadaļā, bet ne uz es vienreizējiem vai īslaicīgiem pasākumiem. Paredzētajām stratēģijām, ja tās tiktu pildītas, būtu jāveicina cikliski koriģētās primārās bilances uzlabošanās (neņemot vērā vienreizējus un pagaidu pasākumus) par vairāk nekā 0,5 % no IKP katru gadu. Tomēr programma neparedz samazināt deficītu zem 3 % atzīmes no IKP līdz 2008. gadam, un plānotā izdevumu ierobežošana nebūs pietiekama, lai programmas darbības laikā sasniegtu Stabilitātes un izaugsmes paktā noteikto vidēja termiņa mērķi sasniegt tādu cikliski koriģētu budžeta stāvokli, kas ir tuvu līdzsvaram.
- (9) Ņemot vērā atjaunotajā stabilitātes programmā sniegtos budžeta deficīta un parāda rādītājus 2005. un turpmākajiem gadiem, Komisija 22. jūnijā uzsāka pārmērīga deficīta procedūru attiecībā uz Portugāli. Padome, lemjot par to, vai Portugālē pastāv pārmērīgs deficīts, šai valstij arī sniegs ieteikumu šā deficīta izlabošanai. šajā ieteikumā, *inter alia*, tiks noteikts termiņš pārmērīga budžeta deficīta novēršanai.

Ņemot vērā iepriekš minēto vērtējumu, Padome atzīst, ka Portugālei būtu:

- i) jāierobežo fiskālās pozīcijas pasliktināšanās 2005. gadā, nodrošinot plānoto koriģējošo pasākumu precīzu īstenošanu;
- ii) pēc iespējas ātrāk jāveic pasākumi, lai ilgstoši novērstu pārmērīga budžeta deficītu, lai 2006. gadā sasniegtu būtisku progresu, un turpmākajos gados turpinātos ievērojams samazinājums, un pilnībā jāpiemēro plānotie pasākumi valsts izdevumu samazināšanai; jāizmanto visas iespējas paātrināt budžeta deficīta samazināšanu, jo īpaši, lai noteiktu drošības rezervi, kas vajadzības gadījumā ļautu rīkoties attiecībā uz tādas izaugsmes ietekmi uz budžetu, kas ir zemāka par plānoto;
- iii) stingri jāsamazina bruto parāda līmenis, nodrošinot, ka parāda attīstības tendences atspoguļo deficīta samazināšanas progresu un izvairoties no finanšu darbībām, kas palielina parādu;
- iv) stingri jākontrolē izdevumu attīstība, iespējams, nosakot īpašām izdevumu kategorijām saistošas robežvērtības pilnīgas reformu programmas ietvaros, ar ko uzlabo valsts finanšu kvalitāti un nodrošina to ilgtspēju ilgtermiņā; un
- v) jāturpina uzlabot vispārējās valdības informācijas apstrādi.

Galveno makroekonomisko un budžeta prognožu salīdzinājums

		2004	2005	2006	2007	2008	2009
Reālais IKP (izmaiņas %)	SP 2005.g. jūn.	1,0	0,8	1,4	2,2	2,6	3,0
	KOM 2005.g. apr.	1,0	1,1	1,7	—	—	—
	SP 2004.g. janv.	1,0	2,5	2,8	3,0	—	—
SPCI inflācija (%)	SP 2005.g. jūn.	2,5	2,5	2,9	2,5	2,5	2,4
	KOM 2005.g. apr.	2,5	2,3	2,1	—	—	—
	SP 2004.g. janv.	2,0	2,0	2,0	2,0	—	—
Valsts balance (% no IKP)	SP 2005.g. jūn.	- 2,9	- 6,2	- 4,8	- 3,9	- 2,8	- 1,6
	KOM 2005.g. apr.	- 2,9	- 4,9	- 4,7	—	—	—
	SP 2004.g. janv. (*)	- 2,8	- 2,2	- 1,6	- 1,1	—	—

		2004	2005	2006	2007	2008	2009
Primārā bilance (% no IKP)	SP 2005.g. jūn.	– 0,1	– 3,3	– 1,6	– 0,5	0,7	1,8
	KOM 2005.g. apr.	– 0,1	– 2,0	– 1,6	—	—	—
	SP 2004.g. janv.	0,1	0,9	1,5	2,0	—	—
Cikliski koriģētā bilance (% no IKP)	SP 2005.g. jūn. ⁽¹⁾	– 2,2	– 5,3	– 3,8	– 3,1	– 2,3	– 1,4
	KOM 2005.g. apr.	– 2,0	– 3,9	– 3,7	—	—	—
	SP 2004.g. janv. ⁽¹⁾	– 1,7	– 1,3	– 0,9	– 0,7	—	—
Vienreizēji pasākumi (% no IKP)	SP 2005.g. jūn.	2,3	0,2	0	0	0	0
	KOM 2005.g. apr.	2,3	0,3	0	—	—	—
Cikliski koriģēta bilance, neskaitot vienreizējos pasākumus (% no IKP)	SP 2005.g. jūn. ⁽¹⁾	– 4,5	– 5,5	– 3,8	– 3,1	– 2,3	– 1,4
	KOM 2005.g. apr.	– 4,3	– 4,2	– 3,7	—	—	—
Valdības bruto parāds (% no IKP)	SP 2005.g. jūn.	61,9	66,5	67,5	67,8	66,8	64,5
	KOM 2005.g. apr.	61,9	66,2	68,5	—	—	—
	SP 2004.g. janv. ^(*)	60,0	59,7	58,6	57,0	—	—

Piezīme.

⁽¹⁾ Komisijas dienestu aprēķini, kuru pamatā ir programmā atrodamā informācija.

^(*) Ieskaitot vienreizējos un citus īslaicīgos pasākumus.

Avoti:

Stabilitātes programmas(SP); Komisijas dienestu izstrādātās ekonomikas prognozes (KOM) 2005. gada pavasarim; Komisijas dienestu veikti aprēķini.

KOMISIJA

Euro maiņas kurss ⁽¹⁾

2005. gada 16. septembris

(2005/C 228/02)

1 euro =

Valūta			Maiņas kurss		
Valūta			Maiņas kurss		
USD	ASV dolārs	1,2243	SIT	Slovēnijas tolērs	239,46
JPY	Japānas jēna	135,78	SKK	Slovākijas krona	38,347
DKK	Dānijas krona	7,4574	TRY	Turcijas lira	1,6420
GBP	Lielbritānijas mārciņa	0,67650	AUD	Austrālijas dolārs	1,5933
SEK	Zviedrijas krona	9,3305	CAD	Kanādas dolārs	1,4487
CHF	Šveices franks	1,5510	HKD	Hongkongas dolārs	9,5008
ISK	Islandes krona	75,83	NZD	Jaunzēlandes dolārs	1,7347
NOK	Norvēģijas krona	7,7945	SGD	Singapūras dolārs	2,0553
BGN	Bulgārijas leva	1,9558	KRW	Dienvīdkorejas vons	1 257,97
CYP	Kipras mārciņa	0,5729	ZAR	Dienvīdāfrikas rands	7,7981
CZK	Čehijas krona	29,073	CNY	Ķīnas juāņa renminbi	9,9010
EEK	Igaunijas krona	15,6466	HRK	Horvātijas kuna	7,4345
HUF	Ungārijas forints	245,32	IDR	Indonēzijas rūpija	12 426,65
LTL	Lietuvas lits	3,4528	MYR	Malaizijas ringits	4,615
LVL	Latvijas lats	0,6960	PHP	Filipīnu peso	68,775
MTL	Malta's lira	0,4293	RUB	Krievijas rublis	34,6980
PLN	Polijas zlots	3,8827	THB	Taizemes bats	50,178
RON	Rumānijas leja	3,4754			

⁽¹⁾ Datu avots: atsaucies maiņas kursu publicējusi ECB.

Paziņojums par to, ka tiek sākta izmeklēšanas procedūra attiecībā uz šķēršļiem Padomes Regulas (EK) Nr. 3286/94 nozīmē, ko veido Indijas noteikti un piemēroti pasākumi un darbības, kas kavē vīnu un stipro spirtoto dzērienu tirdzniecību

(2005/C 228/03)

Komisija 2005. gada 20. jūlijā saņēmusi sūdzību atbilstīgi Padomes Regulai (EK) Nr. 3286/94 ⁽¹⁾ (še turpmāk "regula").

1. Sūdzības iesniedzēji

Sūdzību kopīgi iesniedza CEEV (Eiropas Vīna ražošanas komiteja) un CEPS (Confédération européenne des producteurs de spiritueux/Eiropas Stipro alkoholisko dzērienu organizācija).

CEPS ir stipro alkoholisko dzērienu ražotāju pārstāvības organizācija ES. Tās dalībnieki ir 38 valsts asociācijas, kas pārstāv šo ražošanas nozari 21 valstī. CEEV ir vīnu, aromatizēto vīnu, dzirkstošo vīnu, liķiera vīnu un citu vīna produktu ražošanas nozares un/vai tirdzniecības pārstāvības organizācija ES. Tās dalībnieki ir 12 valsts asociācijas un Šveice.

CEEV un CEPS ir asociācijas, kas darbojas viena vai vairāku uzņēmumu vārdā atbilstīgi regulas 4. panta 1. punktam un 2. panta 6. punktam.

2. Ražojums

Kopienas ražojumi, ko skar Indijas noteiktie pasākumi, ir vīni, vermuti, aromatizētie vīni un stiprie alkoholiskie dzērieni, kas minēti HS pozīcijā 2204, 2205, 2206 un 2208. Tostarp tie ir nedzirkstoši un dzirkstoši vīni, vermuti un citi tādi stiprināti vīni kā portvīns un heress, kā arī no lauksaimniecības izejvielām destilēti stiprie alkoholiskie dzērieni — brendiji un vīna spirti, viskiji, džins, degvīns, rums un liķieri.

Tomēr izmeklēšanas procedūra, kuru sāk Komisija, var aptvert arī citus produktus, jo īpaši tos, uz kuriem ieinteresētās personas, kuras pieteiksies turpmāk minētajos termiņos (sk. 8. punktu), var norādīt kā tādiem, kurus skar domājamās darbības.

⁽¹⁾ Padomes 1994. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 3286/94, ar ko nosaka Kopienas procedūras kopējās tirdzniecības politikas jomā, lai nodrošinātu Kopienas tiesību īstenošanu saskaņā ar starptautiskās tirdzniecības noteikumiem, jo īpaši tiem, kas ir ieviesti Pasaules tirdzniecības organizācijas (PTO) aizgādībā (OV L 349, 31.12.1994., 71. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 356/95 (OV L 41, 23.2.1995., 3. lpp.).

3. Priekšmets

Sūdzība attiecas uz trijiem aspektiem tiesiskajā režīmā, ko Indija piemēro ievestajiem vīniem un stiprajiem spirtotajiem dzērieniem.

(a) Papildu nodoklis

Saskaņā ar Indijas likumdošanu akcīzes nodokli alkoholiskajiem dzērieniem iekasē 26 Indijas štatu administrācijas. Principā akcīzes nodokli iekasē vienīgi par ražojumiem, kas pārstrādāti Indijā. Tādējādi šis nodoklis principā netiek iekasēts attiecībā uz pudelēs pildītu vīnu un stipro alkoholisko dzērienu ievadumiem. Tas attiecas vienīgi uz pašmāju produkciju un Indijā pudelēs pildītiem beztaras ievadumiem (tā likmes 26 Indijas štatos būtiski atšķiras).

Šajā sakarā 2001. gada 1. aprīlī ar Paziņojumu Nr. 37/2001 atbilstīgi Muitas tarifa likuma 3. iedaļai Indija ieviesa federālu papildu nodokli vīniem un stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem, lai kompensētu akcīzes nodokļus, kas samaksāti vai maksājami štatu līmenī attiecībā uz vietējiem ražojumiem. Saskaņā ar Muitas tarifa likuma 3. iedaļu papildu federālajam nodoklim ir jābūt "vienādam" ar akcīzes nodokli, ko iekasē attiecībā uz vietējiem ražojumiem. Šis papildu nodoklis ir atšķirīgu likmju procentu nodoklis. Saskaņā ar 2003. gada 1. marta muitas paziņojumu Nr. 32/2003 pašreizējās papildu nodokļa likmes ievestajam vīnam ir 75 %, 50 % un 20 %, atkarībā no ievadumu vērtības, un ievestajiem stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem 150 %, 100 %, 50 % un 25 %, tāpat atkarībā no ievadumu vērtības.

(b) Nodokļi un akcīzes nodokļi štatu līmenī

Kā norādīts šē iepriekš Indijas štatiem nav tiesības iekasēt akcīzes nodokli par pudelē pildītu vīnu un stipro alkoholisko dzērienu ievadumiem. Tomēr sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka vairāki štati piemēro akcīzes nodokļus vai līdzīgus dažādu nosaukumu un likmju nodokļus ievesto vīnu un stipro alkoholisko dzērienu tirdzniecībai. Turklāt sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka daži no šiem nodokļiem (akcīzes vai citi) attiecas vienīgi uz ievestajiem ražojumiem vai ka ievestajiem ražojumiem piemērotās likmes ir augstākas nekā vietējiem ražojumiem piemērotās.

(c) *Importa ierobežojumi štatu līmenī*

Sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka septiņi štati attiecībā uz vīnu un stipro alkoholisko dzērienu ievēdumiem piemēro *de facto* aizlieguma politiku.

4. Apgalvojumi attiecībā uz šķēršļiem tirdzniecībai

Sūdzības iesniedzēji uzskata, ka pasākumi un darbības, kas aprakstītas 3. iedaļā, ir šķēršļi tirdzniecībai regulas 2. panta 1. punkta nozīmē.

(a) *Papildu nodoklis*

Pirmkārt, sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka federālais papildu nodoklis uzskatāms par ievēdumitas nodokli (vai citu nodokli un maksājumu), kas ir pretrunā ar Indijas saistībām, ievērojot II pantu 1994. gada VVTT (Vispārējā vienošanās par tarifiem un tirdzniecību), kas lasāms saistībā ar tās muitas tarifu. Šajā sakarā sūdzības iesniedzēji aizrāda, ka tarifa saistības, ko PTO uzņēmusies Indija, paredz to, ka vīnam un stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem piemērojamas nodokļu un maksājumu likmes, kas nepārsniedz 150 %. Uz visiem ievestajiem vīniem un stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem attiecas muitas pamatnodoklis 150 % (stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem) un 100 % (vīniem). Federālo papildu nodokli piemēro papildus šīm likmēm. Tādējādi, ja federālais papildu nodoklis uzskatāms par ievēdumitas nodokli (vai citu nodokli vai maksājumu) kopējā nodokļa likme visiem vīniem un stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem (izņemot pašus dārgākos⁽¹⁾) pārsniedz konsolidēto nodokļa likmi 150 %. Turklāt sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka federālo papildu nodokli nevar uzskatīt par tādu, kas būtu "līdzvērtīgs iekšzemes nodoklim" II panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē, un tāpēc to nevar pamatot ar minēto noteikumu.

Otrkārt, sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka federālais papildu nodoklis nosaka ievestajiem vīniem un stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem piemērojamu režīmu, kas ir acīmredzami mazāk labvēlīgs par to, kas piemērojams "līdzīgiem" (vai tieši konkurējošiem vai aizstājamiem) vietējas izcelsmes produktiem, pārkāpjot 1994. gada VVTT III panta 2. punktu. Šajā sakarā sūdzības iesniedzēji uzskata, ka lai gan principā uz ievestajiem stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem štati neattiecinā akcīzes nodokļus, vairumā Indijas štatu federālais papildu nodoklis ievērojami pārsniedz akcīzes nodokli, ko piemēro vietēji saražoto stipro alkoholisko dzērienu tirdzniecībā.

Pēc sūdzības iesniedzēju domām vīnu un stipro alkoholisko dzērienu ievēdumiem piemēro pārmērīgus nodokļus, ja salīdzina, no vienas puses, federālo papildu nodokli un citus netiešus nodokļus, ko štatu līmenī piemēro ievesto vīnu un stipro alkoholisko dzērienu tirdzniecībai, un, no otras

pusēs, akcīzes nodokli un citus netiešos nodokļus, ko štatu līmenī piemēro vietēji saražotajiem vīniem un stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem.

(b) *Akcīzes nodokļi un citi nodokļi štatu līmenī*

Sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka, lai gan Indijas štati nav tiesīgi iekasēt akcīzes nodokli attiecībā uz pudelēs pildītu vīnu un stipro alkoholisko dzērienu ievēdumiem, dažos no tiem akcīzes nodokļus vai līdzīgus dažādu nosaukumu un likmju nodokļus tomēr piemēro ievesto vīnu un stipro alkoholisko dzērienu tirdzniecībai. Viņi apgalvo, ka vismaz trīspadsmit Indijas štati piemēro akcīzes nodokļus vai citus nodokļus, ko var uzskatīt par alternatīvu līdzekli, kā nodrošināt ieņēmumus no ievestiem ražojumiem, jo tie nav tiesīgi iekasēt akcīzes nodokļus. Pēc sūdzības iesniedzēju domām, dažus no šiem nodokļiem vai nu piemēro vienīgi ievestajiem ražojumiem, vai arī ievestajiem ražojumiem tie ir augstāki nekā vietējiem ražojumiem, pārkāpjot 1994. gada VVTT III panta 2. punktu.

(c) *Ievēšanas ierobežojumi, ko noteikuši štati*

Sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka septiņi Indijas štati piemēro *de facto* vīnu un stipro alkoholisko dzērienu ievēšanas aizlieguma politiku pretrunā ar 1994. gada VVTT III panta 4. punktu un XI panta 1. punktu.

Ievērojot konkrētos tās rīcībā esošos datus un apliecinājumus, kuri tai tika nosūtīti, Komisija uzskata, ka sūdzībā ir pietiekami daudz elementu, kas *prima facie* apliecina, ka pastāv tirdzniecības šķēršļi regulas 2. panta 1. punkta nozīmē.

5. Apgalvojumi par nelabvēlīgām sekām, kas skar tirdzniecību

Starptautiskajā Vīnu & stipro alkoholisko dzērienu reģistrā (IWSR) tika novērtēts, ka rietumu stila stipro alkoholisko zīmoldzērienu patēriņš Indijā 2004. gadā bija 87 miljoni deviņu litru kastes, padarot to par vienu no lielākajiem stipro alkoholisko dzērienu tirgiem pasaulē. Šis novērtējums aptver aptuveni 550 000 ievesto stipro alkoholisko dzērienu kastes; atlikumu (99,4 %) veido vietēji ražots "Indian Made Foreign Liquor" (IMFL — Indijā ražots ārvalstu liķieris). No Kopienas uz Indiju izvesto stipro alkoholisko dzērienu vērtība 2004. gadā sasniedza 23 211 000 EUR.

Pēdējo desmit gadu laikā Indijas vīna tirgus, lai gan lēni, tomēr pastāvīgi ir attīstījies. Ir novērtēts, ka 2004. gadā to veidoja 667 000 deviņu litru kastes, tostarp 96 000 vai 14 % bija ievesta produkcija. No Kopienas uz Indiju izvesto vīnu vērtība 2004. gadā sasniedza 4 167 000 EUR.

⁽¹⁾ Tas ir, ievestie vīni, kuru CIF cena pārsniedz USD 100 par kasti (12 pudeles), kam piemērojama papildu nodokļa zemākā likme (20 % *ad valorem*).

Sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka sūdzībā norādītās darbības liedz pieņemamu Indijas tirgus pieejamību, radot vīnu un stipro alkoholisko dzērienu ievadumiem nelabvēlīgākus konkurences apstākļus salīdzinājumā ar vietēji ražotajiem produktiem, kā arī liegušas dabisku vīnu un stipro alkoholisko dzērienu patēriņa pieaugumu Indijā.

Šajā sakarā sūdzības iesniedzēji aizrāda, ka pēc federālo importa kvantitatīvo ierobežojumu atcelšanas un to aizstāšanas ar šajā sūdzībā izklāstītajiem pasākumiem stipro alkoholisko dzērienu ievadumu apjoms samazinājās par kādiem 60 — 70 % laikposmā no 2001. gada aprīļa līdz augustam, salīdzinot ar to pašu periodu iepriekšējā gadā, jo ar tūrisma saistītajai tirdzniecībai paredzētajām precēm tika noteikti nodokļi, kas faktiski liedza tām iespēju palikt šajā tirgū to cenas pieauguma dēļ. Sūdzības iesniedzēji norāda arī uz to, ka tad, kad tika piešķirti nodokļu atvieglojumi precēm, ko pārdeva atsevišķu kategoriju viesnīcās un restorānos, vīnu un stipro alkoholisko dzērienu ievadumu apjoms ievērojami pieauga. Tas norāda uz to, ka nodokļu pasākumi, uz ko attiecas šī sūdzība, liedz ES vīniem un stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem nostiprināties Indijas tirgū.

Sūdzības iesniedzēji norāda arī skaitļiem, kas raksturo ievesto stipro alkoholisko dzērienu tirgus daļas citās jaunattīstības valstīs, kas principā ir līdzīgas Indijai, kuri liek domāt, tirdzniecības šķēršļi, ar ko ES stipro alkoholisko dzērienu rūpniecības nozare saskaras Indijā, ir jo īpaši problemātiski.

Komisija uzskata, ka sūdzībā ir *prima facie* pietiekami pierādījumi, kas norāda uz nelabvēlīgām sekām, kas skar tirdzniecību, atbilstīgi regulas 2. panta 4. punktam.

6. Kopienas intereses

ES stipro alkoholisko dzērienu rūpniecības nozare, ko pārstāv CEPS, katru gadu izved preces vairāk nekā 5 miljardu euro vērtībā uz vairāk nekā 150 valstīm. Stipro alkoholisko dzērienu sektors tieši nodarbina aptuveni 50 000 darbinieku un netieši — 250 000 darbinieku. ES vīna izvedumi uz trešām valstīm sasniedz 4,5 miljardus euro, kas atbilst 12,5 miljardiem hektolietriem (hl) tilpumā.

Komisija uzskata, ka ir svarīgi garantēt mūsu eksporta rūpniecības nozarēm noteikumu vienlīdzību trešo valstu tirgos, jo īpaši attiecībā uz iekšējiem nodokļiem. Tarifu aizsardzība nebūtu jāaizstāj ar citiem protekcionistiskiem šķēršļiem, kas ir pretrunā ar starptautiskām saistībām. Tas jo īpaši svarīgi alkoholisko dzērienu gadījumā, jo parasti tiem piemērotie nodokļi ir augsti, apvienojot akcīzes nodokļus un pievienotās vērtības nodokļus.

Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, tiek uzskatīts, ka Kopienas intereses ir sākt izmeklēšanas procedūru.

7. Procedūra

Pienācīgi apspriedusies ar padomdevēju komiteju, kas izveidota ar regulu, un nolēmusi, ka ir pietiekami daudz pierādījuma elementu, lai sāktu izmeklēšanas procedūru nolūkā izvērtēt saistītos tiesiskos un faktiskos jautājumus, un ka tas ir Kopienas interesēs, Komisija sāka izmeklēšanu saskaņā ar regulas 8. pantu.

Ieinteresētās personas var pieteikties un rakstiski darīt zināmus savus apsvērumus par specifiskajiem jautājumiem, kurus izvirzījis sūdzības iesniedzējs, sniedzot apstiprinātos pierādījumus.

Turklāt Komisija uzklausa personas, kuras savā pieteikumā to rakstiski būs lūgušas, ar noteikumu, ka procedūras iznākumi tās skar tieši.

Šis paziņojums publicēts saskaņā ar regulas 8. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

8. Termiņš

Jebkurai informācijai, kas attiecas uz šo lietu, kā arī uzklaušanās lūgumiem jānonāk Komisijā ne vēlāk kā 30 dienas pēc šī paziņojuma publicēšanas; adrese ir šāda:

Eiropas Komisija
Tirdzniecības ģenerāldirektorāts
Mr. Jean-François Brakeland, DG Trade F.2
CHAR 9/74
B-1049 Brisele
Fakss (32-2) 299 32 64

**Valsts atbalsts ir atļauts saskaņā ar EK Līguma 87. un 88. panta noteikumiem
Gadījumi, pret kuriem Komisijai nav iebildumu**

(2005/C 228/04)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

Lēmuma pieņemšanas datums: 19.1.2005.

Nosaukums: Beznodokļu uzņēmumi Gibraltārā

Mērķis: beznodokļu zonas

Juridiskais pamats: Companies (Taxation and Concessions) Ordinance, 1967

Ilgums: neierobežots

Cita informācija: Ievērojot EK Līguma 88. panta 1. punktu, Komisija ir nolēmusi ierosināt attiecīgus pasākumus attiecībā uz atbalsta shēmu Nr. E 7/2002, Lielbritānija: Beznodokļu uzņēmumi Gibraltārā.

Atbilstošus pasākumus pieņēma 2005.18.2

Lēmuma teksts autentiskā(s) valodā(s), no kura ir izņemta konfidencialā informācija, ir pieejams šajā tīmekļa vietnē:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Atbalsta intensitāte vai apjoms: Sākotnējo ieguldījumi atbalsts — līdz 50 % TDE no attaisnotajām izmaksām, plus 15 procentu punktu piemaksa MVU.

Citi ieguldījumi — maksimālais atbalsts tāds pats kā sākotnējiem ieguldījumiem plus 10 % TDE (15 procentu punkti bruto piemaksa MVU); līdz 50 % TDE no attaisnotajām izmaksām vai līdz 40 % TDE (plus 10 %) un 10 procentu punktu bruto piemaksa MVU

Ilgums: No 2005. gada līdz 2006. gada 31. decembrim

Lēmuma teksts autentiskā(s) valodā(s), no kura ir izņemta konfidencialā informācija, ir pieejams šajā tīmekļa vietnē:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Pieņemšanas diena: 1.6.2005.

Dalībvalsts: Polija (Polija (visā valstī NUTS 2 līmenī))

Atbalsta numurs: N 20/2005

Nosaukums: Reģionālā un horizontālā atbalsta shēma attiecībā uz emisiju samazināšanu no degvielas sadedzināšanas avotiem

Mērķis(-i): Reģionālais un vides atbalsts. *Piezīmes:* Atbalsts sākotnējiem ieguldījumiem. Atbalsts ieguldījumiem, kas nav sākotnēji ieguldījumi

Juridiskais pamats: Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju, Art. 31 ust. 3, Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1206;

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie udzielenia pomocy na wspieranie inwestycji służących redukcji emisji ze źródeł spalania paliw

Budžets: PLZ 489,8 miljoni no Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzekļiem un PLZ 163,3 miljoni no valsts līdzekļiem.

EUR 102,3 miljoni no Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzekļiem un EUR 34,1 miljoni no valsts līdzekļiem

Pieņemšanas diena: 27.7.2005.

Dalībvalsts: Nīderlande

Atbalsta numurs: N 85/2005

Nosaukums: "Augsnes sanācija piesārņotajās ražošanas vietās".

Esošās atbalsta shēmas pagarināšana un grozīšana

Mērķis: Subsidēt piesārņoto ražošanas vietu sanāciju.

Juridiskais pamats: "Besluit financiële bepalingen bodemsanering"

Budžets: Subsīdijas EUR 1,13 miljardu apmērā

Intensitāte vai apjoms: no 15 līdz 60 % (70 % maziem un vidējiem uzņēmumiem)

Ilgums: Līdz 2007. gada 31. decembrim

Lēmuma teksts autentiskā(s) valodā(s), no kura ir izņemta konfidencialā informācija, ir pieejams šajā tīmekļa vietnē:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Lēmuma pieņemšanas datums: 31.8.2004.

Dalībvalsts: Spānija

Atbalsta Nr.: N 252/2004

Nosaukums: Cilvēkresursu promocijas programma pētniecības un attīstības jomā

Mērķis: Zinātniskā izpēte un tehnoloģijas attīstība (Visas nozares)

Juridiskais pamats: Orden ministerial del Ministerio de Educación y Ciencia: "Orden CTE XXX, por la que se establecen las bases y se hace pública la convocatoria del Programa Torres Quevedo para facilitar la incorporación de personal de I+D (doctores y tecnólogos) a empresas, centros tecnológicos y asociaciones empresariales"

Budžets: EUR 33 600 000

Atbalsta intensitāte vai apjoms: Rūpnieciskai izpētei maksimālā bruto atbalsta intensitāte ir 50 %. Pirmskonkurences attīstības darbībām maksimālā bruto atbalsta intensitāte ir 25 %. Papildu 10 % piemaksa MVU. Priekšizpētei pirms rūpnieciskās izpētes un pirmskonkurences attīstības darbībām maksimālā bruto atbalsta intensitāte ir attiecīgi 75 % un 50 %. Papildu 10 % piemaksa 87. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētajiem reģioniem

Ilgums: No 1.7.2004. līdz 31.12.2007.

Lēmuma teksts autentiskā(s) valodā(s), no kura ir izņemta konfidencialā informācija, ir pieejams šajā tīmekļa vietnē:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Pieņemšanas datums: 20.7.2005.

Dalībvalstis: Nīderlande

Atbalsta Nr.: N 253/2005

Nosaukums: Nav lēmuma par atbalstu. Garantija

Mērķis: Kuģu būve

Juridiskais pamats: Besluit houdende regels inzake de verstrekking van borgstellingen ter zake van kredieten voor scheepsnieuwbouw (gebaseerd op Kaderwet EZ subsidies)

Lēmuma teksts autentiskā(s) valodā(s), no kura ir izņemta konfidencialā informācija, ir pieejams šajā tīmekļa vietnē:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Lēmuma pieņemšanas diena: 16.10.2002.

Dalībvalsts: Apvienotā Karaliste — Skotija

Atbalsts numurs: N 317/2002

Nosaukums: Īpašuma atbalsts Skotijā — pielāgota attīstības programma

Mērķis: Privātā sektora atbalsts komercdarbībai paredzētu telpu un ēku attīstībai

Juridiskais pamats: Enterprise and New Towns (Scotland) Act 1990, as amended on 1 April 2001 by Scottish Statutory Instrument 2001 N° 126. Local Government Act 1973. Section 171 of Local Government Act etc (Scotland) Act 1994

Budžets: 20-23 miljoni GBP katru gadu

Atbalsta intensitāte vai apjoms: Maksimālā intensitāte saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 70/2001

Ilgums: Līdz 31.12.2006.

Lēmuma teksts autentiskā(s) valodā(s), no kura ir izņemta konfidencialā informācija, ir pieejams šajā tīmekļa vietnē:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Pieņemšanas datums: 9.12.2004.

Dalībvalsts: Francija

Atbalsta Nr.: N 359/2004

Nosaukums: Grozījumi shēmā "Martinika 2000.-2006.: procentu likmju subsidēšana"

Juridiskais pamats: DOCUP 2000-2006 Martinique

Mērķis: Atbalsta režīma mērķis ir uzlabot vietējo mazo un vidējo uzņēmumu rentabilitāti, atvieglojot finansu maksājumus, kas saistīti ar ieguldījumu projektiem

Budžets: EUR 3 260 000

Ilgums: Līdz 2006. gada beigām

Cita informācija: grozījumi izpaužas kā režīma paplašināšana uz visām nozarēm, izņemot viegli ietekmējamās nozares, zveju un lauksaimniecību (I pielikums) un kā budžeta samazināšana

Lēmuma teksts autentiskā(s) valodā(s), no kura ir izņemta konfidencialā informācija, ir pieejams šajā tīmekļa vietnē:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Valsts atbalsts ir atļauts saskaņā ar EK Līguma 87. un 88. panta noteikumiem**Gadījumi, pret kuriem Komisijai nav iebildumu**

(2005/C 228/05)

Pieņemšanas datums: 11.5.2005.**Dalībvalsts:** Polijab (Łódzkie)**Atbalsta numurs:** N 90/2005**Nosaukums:** Reģionālā atbalsta shēmas piešķiršana Łódź pilsētas uzņēmējiem**Juridiskais pamats:** Art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 18 marca 1990 r. o samorządzie gminnym Dz.U. z 2001 r. nr 142 poz. 1591 z późn. zm.; Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991 r., Dz.U. z 2002 r. nr 9, poz. 84 z późn. zm.; Program pomocy regionalnej dla przedsiębiorców udzielanej w mieście Łodzi**Mērķi(s):** Reģionālais atbalsts.*Piezīmes:* Atbalsts jauniem ieguldījumiem un jaunu darba vietu radīšanai, kuras saistītas ar ieguldījumiem**Budžets:** PLZ 6 000 000 (1 500 000 EUR)**Atbalsta intensitāte vai apjoms:** Bruto: 50 %.*Piezīmes:* 15 % piemaksa MVU; 30 % līdz 50 % ieguldījumiem mehānisko transportlīdzekļu nozarei, kur atbalsta summa lielāka par 5 miljoniem EUR**Ilgums:** No 2005. gada līdz 2006. gada 31. decembrim

Lēmuma teksts autentiskā(s) valodā(s), no kura ir izņemta konfidencialā informācija, ir pieejams šajā tīmekļa vietnē:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/**Atbalsta intensitāte vai apjoms:** 64,3 miljardi HUF (255 miljoni EUR)**Atbalsta ilgums:** 7 gadi**Cita informācija:** ikgadējs paziņojums laikposmā no 2007. gada līdz 2010. gadam un ikgadējs pārskats. Pārskats par 2004. gadu iesniedzams 2005. gada 31. decembrī

Lēmuma teksts autentiskā(s) valodā(s), no kura ir izņemta konfidencialā informācija, ir pieejams šajā tīmekļa vietnē:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/**Lēmuma pieņemšanas diena:** 7.6.2005.**Dalībvalsts:** Slovērijas Republika**Atbalsta Nr.:** N 168/2005**Nosaukums:** valsts atbalsts *Hornonitrianske bane* Prievdza**Mērķis:** pārmantotās saistības akmeņogļu nozarē**Juridiskais pamats:** Zákon SR č. 523/2004; smernica MH SR č. 10/2003; zákon SR č. 231/1999; výnos č. 1/2005 MH SR**Budžets:** SKK 24 000 000 (EUR 630 651)**Atbalsta intensitāte vai apjoms:** SKK 24 000 000 (EUR 630 651)**Ilgums:** 2004. gads

Lēmuma teksts autentiskā(s) valodā(s), no kura ir izņemta konfidencialā informācija, ir pieejams šajā tīmekļa vietnē:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/**Lēmuma pieņemšanas diena:** 22.6.2005.**Dalībvalsts:** Ungārija**Atbalsta Nr.:** N 92/2005**Nosaukums:** Ungārijas akmeņogļu nozares pārstrukturēšanas plāns laikposmam no 2004. līdz 2010. gadam**Mērķis:** energoapgādes drošība, izmantojot akmeņogļu ražošanu**Juridiskais pamats:** A Kormány 2002. március 26-i 1028/2002. (III. 26.) Korm. határozata, és a 2002. december 29-i 56/2002. (XII. 29.) GKM rendelet**Budžets:** 64,3 miljardi HUF (255 miljoni EUR)**Lēmuma pieņemšanas datums:** 22.6.2005.**Dalībvalsts:** Vācija**Atbalsta Nr.:** N 320/2004**Nosaukums:** Vācijas akmeņogļu rūpniecības pārstrukturēšanas plāns 2006. — 2010. gadam**Mērķis:** Energoapgādes drošība, izmantojot akmeņogļu ražošanu

Juridiskais pamats: Haushaltsgesetz 2004; Gesetz über die Bergmannsprämie von 1956

Budžets: 12 miljardi EUR

Atbalsta intensitāte vai apjoms: 12 miljardi EUR

Ilgums: 5 gadi

Cita informācija: Ikgadējais paziņojums un gada pārskats

Lēmuma teksts autentiskā(s) valodā(s), no kura ir izņemta konfidencialā informācija, ir pieejams šajā tīmekļa vietnē:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Lēmuma pieņemšanas diena: 14.6.2005.

Dalībvalsts: Itālija [Friuli-Venēcija-Džūlija]

Atbalsta Nr.: N 433/2004

Nosaukums: Atbalsts uzņēmumiem vides aizsardzībai.

Mērķis: Šīs shēmas mērķis ir uzlabot vides aizsardzību, samazinot piesārņojuma un skaņas emisiju, un samazināt rūpnieciskos atkritumus, tos atkārtoti izmantojot ražošanas ciklā

Juridiskais pamats: Deliberazione della Giunta regionale n. 1002 del 22 aprile 2004. "L.R. 18/2003, art.1. Regolamento concernente modalità e criteri per la concessione di contributi finalizzati alla tutela dell'ambiente"

Budžets: 761 000 EUR

Atbalsta intensitāte vai lielums: 15 % no attaisnotajām izmaksām piešķir MVU, lai panāktu atbilstību jaunajiem Kopienas obligātajiem standartiem trīs gadu laikā pēc to pieņemšanas.

30 % no attaisnotajām izmaksām piešķir ieguldījumiem, kas pārsniedz Kopienas standartus (+5 % 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā noteiktajās zonās vai +10 % MVU)

Darbības ilgums: līdz 2005. gada 31. decembrim

Lēmuma teksts autentiskā(s) valodā(s), no kura ir izņemta konfidencialā informācija, ir pieejams šajā tīmekļa vietnē:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Lēmuma pieņemšanas datums: 16.3.2005.

Dalībvalsts: Austrija

Atbalsta numurs: N 622/2003

Nosaukums: Digitalisierungsfonds

Mērķis: Atbalstīt un veicināt digitālo radio pārraides tehnoloģiju ieviešanu, kā arī pāriešanu no analogās uz digitālo televīziju Austrijā

Juridiskais pamats: KommAustria-Gesetz (KOG) BgBl. I, Nr.32/2001 idF BgBl. I, Nr. 71/2003, §§ 9a — 9e und Richtlinien über die Förderung von Projekten durch den Digitalisierungsfonds (Fassung vom 2.9.2004) in Verbindung mit § 21 Privatfernsehgesetz (PrTV-G). Die letzten Änderungen wurden durch das Bundesgesetz, mit dem das Privatradiogesetz, das Privatfernsehgesetz (PrTV-G), das KommAustria-Gesetz und das ORF-Gesetz geändert werden sowie das Fernsehsignalgesetz aufgehoben wird (veröffentlicht am 30.7.2004 unter BgBl. I Nr. 97/2004 und in Kraft getreten am 1.8.2004) eingeführt

Budžets: EUR 7,5 miljoni gadā

Intensitāte vai apjoms: 50 %

Ilgums: nav noteikts, pārskatīšana pēc 2 gadiem, projektu finansējums *de facto* ierobežots laikā

Cita informācija: Atbalsta veids: dotācijas.

Galīgie budžeti un atbalsta apjomi atkarīgi no uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus rezultātiem un no pieejamiem valsts līdzekļiem

Lēmuma teksts autentiskā(s) valodā(s), no kura ir izņemta konfidencialā informācija, ir pieejams šajā tīmekļa vietnē:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

VALSTS — FRANCIJA

Valsts atbalsts C 23/2005 (ex NN 8/2004, ex N 515/2003) — Atbalsta shēmas pārstrādes nozarē 2003. gadā

Aicinājums iesniegt apsvērumus saistībā ar EK Līguma 88. panta 2. punkta piemērošanu

(2005/C 228/06)

Ar 2005. gada 5. jūlijā vēstuli, kas autentiskā valodā ir pievienota šim kopsavilkumam, Komisija informēja Franciju par lēmumu sākt EK Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz minēto atbalstu.

Mēneša laikā pēc šā kopsavilkuma un tam pievienotās vēstules publicēšanas ieinteresētās personas var iesniegt savus apsvērumus par atbalstu, attiecībā uz kuru Komisija sāk procedūru, nosūtot tos uz šādu adresi:

Commission européenne
Direction générale de l'Agriculture et du Développement rural
Direction H2
Bureau: Loi 130 5/128
B-1049 Bruxelles
Fakss: (32-2) 296 76 72.

Šos apsvērumus paziņos Francijai. Ieinteresētās personas, kas iesniedz apsvērumus, var rakstveidā lūgt ievērot konfidencialitāti attiecībā uz viņu identitāti, atbilstīgi motivējot šo lūgumu.

KOPSAVILKUMS

Francijas 1996. gada 26. decembra Likumā Nr. 96-1139 par dzīvnieku liķu un lopkautuvju atkritumu savākšanu un iznīcināšanu ir noteikts, ka uzņēmumiem, kuri pārdod gaļu mazumtirdzniecībā un kuru gada apgrozījums ir mazāks par 5 miljoniem FRF (⁽¹⁾), tiek piešķirts atbrīvojums. Šis atbrīvojums attiecas uz apgrozījuma kopējo apjomu, nevis tikai uz gaļas tirdzniecības apgrozījumu. Ņemot vērā Komisijas rīcībā esošo informāciju, atbrīvojums bija spēkā vēl 2003. gadā; šis lēmums par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu attiecas uz minēto atbrīvojumu.

Izvērtēšana

Šajā posmā piešķirtā atbalsta saderība ar kopējo tirgu ir apšaubāma šādu iemeslu dēļ.

— Šobrīd šķiet, ka atbrīvojums no pārstrādes nodevas valstij radīja līdzekļu zaudējumus, ko, visticamāk, nevar pamatot ar nodokļu sistēmas būtību un pamatprincipiem. Turklāt, ņemot vērā Komisijas rīcībā esošo informāciju, šis atbrīvojums attiecas uz apgrozījuma kopējo apjomu, nevis tikai uz gaļas tirdzniecības apgrozījumu. Šajā posmā minēto atbrīvojumu varētu kvalificēt kā priekšrocību, kas ir valsts atbalsts EK Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

— Šķiet, ka šim atbrīvojumam nav raksturīgi veicināšanas pasākumu elementi vai kompensācijas pasākumi no atbalsta saņēmēju puses. Attiecīgi vienpusējais atbalsts, kura mērķis ir tikai uzlabot ražotāju finansiālo stāvokli, nevis veicināt nozares attīstību, un jo īpaši atbalsts, ko piešķir, pamatojo-

ties tikai uz cenu, daudzumu, ražošanas vienībām vai ražošanas līdzekļu vienībām, ir pielīdzināms darbības atbalstam un nav saderīgs ar kopējo tirgu, ja vien Kopienas tiesību aktos vai pamatnostādnēs nav paredzēti skaidri izņēmumi.

VĒSTULES TEKSTS

«Par la présente, la Commission a l'honneur d'informer la France qu'après avoir examiné les informations fournies par vos autorités sur les mesures citées en objet, elle a décidé de ne pas soulever d'objections à l'encontre des mesures d'aide concernant l'enlèvement et destruction des animaux trouvés morts, ainsi que le stockage et la destruction des farines animale et des déchet d'abattoir et d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, pour la partie concernant l'exonération du paiement de la taxe d'équarrissage.

I. PROCÉDURE

1. Par lettre du 7 novembre 2003, la représentation permanente de la France auprès de l'Union européenne a notifié à la Commission, au titre de l'article 88, paragraphe 3, la mesure citée en objet.

2. La notification originale concernait, d'un côté, des aides octroyées en 2003 et, d'un autre côté, des aides envisagées à partir de 2004. Du fait qu'une partie des aides avait déjà été octroyée, la Commission a décidé à l'époque de scinder le dossier. Ainsi, seule l'aide concernant l'année 2003 fait l'objet d'examen dans le cadre de la présente décision.

(⁽¹⁾) Šo 2,5 miljonu FRF maksimālo robežu 2001. gadā palielināja līdz 5 miljoniem FRF.

3. La taxe d'équarrissage a été supprimée à partir du 1er janvier 2004. Le financement du SPE est désormais garanti par le fruit d'une "taxe d'abattage", vis-à-vis laquelle la Commission n'a pas soulevé d'objection ⁽²⁾.
4. Dans le cadre de l'instruction de ce dossier, les autorités françaises ont envoyé à la Commission des informations pertinentes aussi pour le cas d'espèce, notamment par lettre du 29 décembre 2003.
5. Aucune aide en faveur des entreprises d'équarrissage réalisant le service public de l'équarrissage en France n'a été notifiée. La Commission n'examine pas, dans le cadre de la présente décision, les éventuelles aides qui pourraient exister en faveur des entreprises d'équarrissage
6. Par lettre du 18 janvier 2002, les autorités françaises avaient notifié un régime d'aides d'État concernant le financement des déchets animaux, lequel a été enregistré sous le n° d'aide N 16/2002, devenue par la suite NN 44/2002. Des informations actualisées sur ce régime d'aides ont été incluses dans la présente notification. Toutefois, ce régime fera l'objet d'un examen dans le cadre d'une autre décision.
7. Par lettre du 7 avril 2005, enregistrée le 12 avril 2005, les autorités françaises ont soumis des informations complémentaires, demandées par la Commission par lettre du 4 mars 2005.

II. DESCRIPTION

8. Il s'agit du financement, pour l'année 2003, du service public de l'équarrissage (SPE) et de la destruction des farines de viande et d'os qui n'ont plus d'utilisation commerciale.
9. Le SPE était financé par la taxe d'équarrissage, instituée par l'article 302 bis ZD du Code général des impôts français, issu de l'article 1er de la Loi française n° 96-1139 du 26 décembre 1996, relative à la collecte et à l'élimination des cadavres d'animaux et des déchets d'abattoirs (par après: Loi de 1996).
10. La taxe d'équarrissage porte sur les achats de viande et d'autres produits spécifiés par toute personne qui réalise des ventes au détail de ces produits. La taxe est en principe due par toute personne qui réalise des ventes au détail. Son assiette est constituée par la valeur hors taxe sur la valeur ajoutée (TVA) des achats de toute provenance:
 - de viandes et abats, frais ou cuits, réfrigérés ou congelés, de volaille, de lapin, de gibier ou d'animaux des espèces bovine, ovine, caprine, porcine et des espèces chevaline, asine et de leurs croisements;
 - de salaisons, produits de charcuterie, saindoux, conserves de viandes et abats transformés;
 - d'aliments pour animaux à base de viandes et d'abats.
11. Les entreprises dont le chiffre d'affaires de l'année civile précédente est inférieur à 2 500 000 francs français (FRF) ⁽³⁾ (381 122 euros) hors TVA sont exonérées de la taxe. Les taux d'imposition de la taxe sont fixés, par tranche d'achats mensuels hors TVA, à 0,5 % jusqu'à 125 000 FRF (19 056 euros) et à 0,9 % au-delà de 125 000 FRF. L'article 35 de la loi de finances rectificative pour 2000 (loi n° 2000-1353 du 30 décembre 2000) a apporté certaines modifications au mécanisme de la taxe d'équarrissage, entrées en vigueur le 1er janvier 2001. Ces modifications visaient à contrecarrer les effets de la crise de l'ESB, et les surcoûts qui en dérivent. Dès lors, l'assiette de la taxe a été aussi élargie aux "autres produits à base de viande". Le taux de la taxe a été désormais fixé à 2,1 % pour la tranche d'achats mensuels jusqu'à 125 000 FRF (19 056 euros) et à 3,9 % au-delà de 125 000 FRF. En outre, toutes les entreprises dont le chiffre d'affaires de l'année civile précédente était inférieur à 5 000 000 FRF (762 245 euros) hors TVA ont été désormais exonérées de la taxe.
12. Initialement, c'est à dire, à partir du 1er janvier 1997, le produit de la taxe a été affecté à un fonds spécialement créé à cet effet, ayant pour objet de financer le service de collecte et d'élimination des cadavres d'animaux et de saisies d'abattoirs reconnus impropres à la consommation humaine et animale, c'est à dire les activités définies comme mission de service public par l'article 264 du Code rural mentionné plus haut. Le fonds était géré par le Centre national pour l'aménagement des structures des exploitations agricoles (CNASEA).
13. Depuis le 1er janvier 2001, le produit de la taxe d'équarrissage est directement affecté au budget général de l'État, et plus au fond créé à cet effet. Pour l'année 2003, les crédits ont été ouverts au ministère de l'agriculture, de l'alimentation, de la pêche et des affaires rurales par le décret n° 2002-1580 du 30 décembre 2002 portant application de la loi de finances pour 2003. Ils sont inscrits en tant que dépenses ordinaires de ce ministère, au titre IV, Interventions publiques, 4ème partie, actions économique, encouragements et interventions. Pour l'année 2003, le produit de cette taxe a été évalué à 550 millions d'euros.
14. La notification de 2003 prévoit des aides pour le stockage et la destruction des farines animales, ainsi que des aides pour le transport et la destruction d'animaux trouvés morts et des déchets d'abattoir. En plus, la loi de 1996 prévoit l'exonération des entreprises vendant de la viande au détail dont le chiffre d'affaires annuel est inférieur à 5 millions FRF ⁽⁴⁾. Cette exonération, selon les informations à disposition de la Commission, a continué à opérer en 2003; elle sera donc analysée dans le cadre de la présente décision.

⁽²⁾ Aide d'État n° N 515/2003, lettre aux autorités françaises n° C(2004) 936 fin du 30 mars 2004.

⁽³⁾ Sur la base de 1 FRF = 0,15 euro.

⁽⁴⁾ Ce seuil, originellement de 2,5 millions FRF, a été augmenté à 5 millions FRF en 2001.

II.a) Farines animales et déchets d'abattoir

janvier 2003, jusqu'au 31 décembre 2003: 46 EUR/tonne de déchets et sous-produits;

15. Concernant les farines animales, l'indemnisation des entreprises productrices et destructrices de farines d'origine animale s'effectue en 2003 selon les modalités suivantes:

— pour les entreprises d'incinération de farines: à compter du 1er janvier 2003, 77 EUR/tonne de farine.

— pour les entreprises expédiant de la farine d'origine animale à destination d'une entreprise autorisée pour l'incinération des déchets animaux: à compter du 1er janvier 2003, 185 EUR/tonne de farine; à compter du 1er mars 2003, 100 EUR; et à compter du 1er septembre 2003, jusqu'au 31 décembre 2003: 40 EUR;

— pour les entreprises expédiant de la farine d'origine animale vers un lieu de stockage public (avec l'accord de l'État): à compter du 1er janvier 2003, 145 EUR/tonne de farine; du 1er mars au 31 août 2003, jusqu'au 31 décembre 2003: 60 EUR;

— pour les entreprises détruisant les déchets sans produire de farines (incinération des déchets): à compter du 1er

16. Concernant les déchets d'abattoir, les coûts de stockage de ces déchets se sont élevés à 40,5 millions d'euros jusqu'à 2003. Ces dépenses incluent la location des entrepôts contenant des farines depuis la fin de l'année 2000. Elles ont fait l'objet de marchés publics ou de réquisitions, au niveau des départements. Ces coûts ont été pris en charge à 100 % par l'État.

17. En 2003, les coûts totale de collecte, de transformation et d'incinération des déchets d'abattoirs se sont élevés à 359,5 millions d'euros. La prise en charge par l'État s'est élevée à 147,5 millions d'euros et la prise en charge par la filière à 212 millions d'euros, comme détaillé ci-dessous.

Part de l'État		Part des entreprises	
service public de l'équarrissage (réquisitions)	74 millions EUR	sous-produits de catégories 1 et 2 du règlement (CE) n° 1774/2002, non pris en charge dans le cadre du SPE, facturation directe: 210 000 tonnes × 180 EUR/t	38 millions EUR
farines bas risque produites et éliminées en 2003	66,5 millions EUR	élimination des déchets de catégorie 3 non valorisés (part prise en charge par les entreprises du fait de la dégressivité des indemnisations réduites à 0 en 2004)	150 millions EUR
farines bas risque produites et entreposées en 2003 éliminées ultérieurement	7 millions EUR	déchets d'abattoirs relevant du SPE pour le dernier trimestre 2003, non pris en charge par l'État en 2003 mais payé par la filière en 2004 selon le nouveau dispositif mis en place	24 millions EUR
Total Etat	147,5 millions EUR	Total entreprises	212 millions EUR

18. Ces mesures sont financées par des crédits ouverts au ministère de l'agriculture, de l'alimentation, de la pêche et des affaires rurales au titre des dépenses ordinaires du budget de ce ministère.

19. Il a été mis fin au versement de ces aides au plus tard à compter du 1er janvier 2004.

20. Les autorités françaises ne versent pas d'aides à la prise en charge des tests ESB et EST qui sont assumés par les professionnels de la filière.

lectés et éliminés dans le cadre du service public de l'équarrissage (SPE) institué par la loi de 1996 ⁽⁵⁾.

22. S'agissant des animaux trouvés morts dans les exploitations agricoles, le coût total de leur élimination s'est élevé à 137 millions d'euros en 2003. Il ne fait pas l'objet de facturation directe mais est pris en charge à 100 % par les pouvoirs publics dans le cadre du service public de l'équarrissage (SPE).

23. Les autorités françaises ont précisé que certaines données chiffrées mentionnées dans leur lettre de réponse (concernant les déchets d'abattoir et les animaux trouvés morts) sont encore susceptibles d'être ajustées dans des proportions minimales qui ne remettront pas en cause les masses globales concernées.

II.b) Animaux trouvés morts

21. Les sous-produits qui présentent les risques sanitaires les plus importants, particulièrement ceux qui relèvent de la catégorie 1 du règlement (CE) n° 1774/2000, notamment les cadavres d'animaux et les déchets d'abattoirs, sont col-

⁽⁵⁾ En effet, en application de l'article L.226-1 du code rural, "la collecte et l'élimination des cadavres d'animaux, celles des viandes, abats et sous-produits animaux saisis à l'abattoir reconnus impropres à la consommation humaine et animale, ainsi que celles des matériels présentant un risque spécifique au regard des encéphalopathies spongiformes subaiguës transmissibles, dénommés matériels à risque spécifié et dont la liste est arrêtée par le ministre chargé de l'agriculture, constituent une mission de service public qui relève de la compétence de l'État".

II.c) Aide pour le commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage

24. La loi de 1996 prévoit l'exonération des entreprises vendant de la viande au détail dont le chiffre d'affaires annuel est inférieur à 2,5 millions FRF (ce seuil a ensuite été augmenté à 5 millions FRF en 2001). Cette exonération ne se réfère pas au chiffre d'affaires réalisé avec des ventes de viande, mais au chiffre global des ventes.
25. D'après les informations en possession de la Commission, cette exonération du paiement de la taxe d'équarrissage a continué à opérer encore en 2003.

III. APPRÉCIATION

III.1. Existence de l'aide

26. Selon l'article 87, paragraphe 1, du traité, sauf dérogations prévues par ce traité, sont incompatibles avec le marché commun dans la mesure où elles affectent les échanges entre États membres, les aides accordées par les États ou au moyen de ressources d'État sous quelque forme que ce soit, qui faussent ou qui menacent de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions.
27. Il apparaît que les aides pour l'enlèvement et destruction des animaux trouvés morts, ainsi que pour la collecte et destruction des farines animales et des déchets d'abattoir ont été financé par le budget de l'État (comme spécifié au point III.2 c), elles apportent des bénéfices à certaines entreprises agricole qui auraient dû disposer de ces déchets et faussent au menace de fausser la concurrence. Ces aides sont susceptibles d'affecter les échanges entre États membres dans la mesure où elles favorisent la production nationale au détriment de la production des autres États membres. En effet, le secteur concerné est ouvert à la concurrence au niveau communautaire et, pourtant, sensible à toute mesure en faveur de la production dans l'un ou l'autre État membre. En 2003, en France on élevait 19 200 400 bovins, 15 250 700 porcs, 8 962 500 ovins et 1 228 800 caprins ⁽⁶⁾.
28. Il s'agit donc des mesures qui relèvent de l'article 87, paragraphe 1, du traité ⁽⁷⁾.
29. Les articles 87 à 89 du traité sont rendus applicables dans le secteur de la viande de porc par l'article 21 du règlement (CEE) n° 2759/75 du Conseil ⁽⁸⁾ portant organisation commune des marchés pour ces produits. Ils sont rendus applicables dans le secteur de la viande bovine par l'article 40 du règlement (CE) n° 1254/1999 du Conseil ⁽⁹⁾ portant organisation commune des marchés pour ces produits. Avant l'adoption de ce dernier, ils étaient rendus applica-

bles dans le même secteur par l'article 24 du règlement (CEE) n° 805/68 du Conseil ⁽¹⁰⁾. Ils sont rendus applicables dans le secteur de la viande de volaille par l'article 19 du règlement (CEE) n° 2777/75 du Conseil ⁽¹¹⁾ portant organisation commune des marchés pour ces produits.

30. L'exonération du paiement de la taxe d'équarrissage semble, à ce stade, impliquer une perte de ressources pour l'État et ne semble pas, à ce stade, justifiée par la nature et l'économie du système fiscal qui a comme objectif d'assurer les recettes de l'État. En effet, selon les informations dont dispose la Commission, l'exonération ne se réfère pas au chiffre d'affaires réalisé avec des ventes de viande, mais au chiffre global des ventes.
31. Comme la taxe d'équarrissage est calculée sur la valeur des produits sur base de viande, il ne semble pas justifié d'exonérer du paiement de la taxe une entreprise avec un chiffre d'affaires plus élevé en termes de ventes de viande, tandis que son concurrent, qui réaliserait un chiffre d'affaires inférieur avec les produits à base de viande, serait soumis à la taxe.
32. En conséquence, ladite exonération semble, à ce stade, constituer un avantage sélectif. Il s'agirait ainsi d'une aide en faveur des vendeurs exonérés qui trouvent leur charge fiscale allégée. Sur base des chiffres concernant le commerce de viande donnés ci-dessous, la Commission conclut, à ce stade, que l'exemption en 2003 de la taxe en faveur des commerçants réalisant un chiffre d'affaires inférieur à 5 millions FRF est un avantage susceptible de constituer une aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité.
33. À ce stade, la Commission ne peut pas exclure un impact de l'exonération de la taxe sur les échanges entre États membres, notamment dans des zones frontalières.
34. L'exemption de la taxe des commerçants réalisant un chiffre d'affaires inférieur à 5 millions FRF semble donc constituer une aide d'État aux termes de l'article 87.1 du traité.

III.2. Compatibilité de l'aide

35. L'article 87, paragraphe 3, point c), prévoit que peuvent être considérées comme compatibles avec le marché commun les aides destinées à faciliter le développement de certaines activités ou de certaines régions économiques quand elles n'altèrent pas les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun.
36. La Commission, doit signaler, au préalable, que les aides d'État en question pour l'année 2003 ont été mises en exécution avant que la Commission ait pu se prononcer sur leur compatibilité avec les règles de concurrence applicables. Du fait que les mesures mises en exécution par la France contiennent des éléments d'aide d'État, il s'ensuit qu'il s'agit d'aides nouvelles, non notifiées à la Commission et, de ce fait, illégales au sens du traité.

⁽⁶⁾ Source Eurostat.

⁽⁷⁾ La Cour de justice a déjà eu à trancher sur le service public de l'équarrissage français dans le cadre de l'affaire GEMO.

⁽⁸⁾ JO L 282 du 1.11.1975.

⁽⁹⁾ JO L 160 du 26.6.1999.

⁽¹⁰⁾ JO L 148 du 28.6.1968.

⁽¹¹⁾ JO L 282 du 1.11.1975.

37. D'après le point 23.3 des lignes directrices agricoles ⁽¹²⁾, toute aide illégale au sens de l'article 1er (f), du règlement (CE) n° 659/1999 doit être évaluée conformément aux règles et aux lignes directrices en vigueur au moment où l'aide est accordée.
38. Les mesures financées par les autorités françaises sont: le stockage et élimination des farines animales, l'élimination des animaux trouvés morts dans les exploitations agricoles et la collecte, la transformation et l'élimination des déchets d'abattoir. En plus, l'exemption de la taxe des commerçants réalisant un chiffre d'affaires inférieur à 5 millions FRF doit, elle aussi, être évaluée à la lumière des règles sur les aides d'État dans le secteur agricole.
39. La Commission a adopté, en 2002, les Lignes directrices de la Communauté concernant les aides d'État liées aux tests EST, aux animaux trouvés morts et aux déchets d'abattoirs ⁽¹³⁾ (ci-après les lignes directrices EST). Ces lignes directrices sont applicables depuis le 1er janvier 2003. Les farines animales produites ainsi que les déchets d'abattoir et les animaux trouvés morts concernent l'année 2003. Le stockage des farines animales peut concerner aussi les coûts des farines accumulées depuis 2001. Au point 44 des lignes directrices EST il est prévu que, en dehors des cas relatifs notamment aux animaux trouvés morts et aux déchets d'abattoirs, les aides illégales au sens de l'article 1er, point f), du règlement (CE) n° 659/1999 seront examinées conformément aux règles et lignes directrices EST applicables au moment où l'aide a été octroyée. Donc, pour ces types d'aide, ces lignes directrices et les lignes directrices pour les aides d'État dans le secteur agricole constituent l'encadrement à l'égard duquel les aides notifiées doivent être examinées.
40. S'agissant des mesures partiellement financées au moyen d'une taxe parafiscale, tant la nature des aides que le financement de celles-ci doit, le cas échéant, être examiné.

III.2 a) Animaux trouvés morts

41. En France, les animaux trouvés morts entrent dans le champ d'application des dispositions relatives au service public de l'équarrissage. Ainsi qu'il a été indiqué précédemment, le coût total de l'élimination des animaux trouvés morts dans les exploitations agricoles s'élèvera, pour 2003, à 137 millions d'euros.
42. Le point 28 et suivants des lignes directrices EST prévoit que, jusqu'au 31 décembre 2003, les États membres peuvent accorder des aides d'État pouvant aller jusqu'à 100 % des coûts d'enlèvement (collecte et transport) et de destruction (stockage, transformation, destruction et élimination finale) des animaux trouvés morts.
43. Il se dégage des informations fournies que l'élimination d'animaux morts a été financée à un taux maximum de 100 % par l'État en 2003.
44. Les autorités françaises ont spécifié que l'aide a été octroyée uniquement aux producteurs et que la définition d'animaux trouvés morts correspond à celle prévue au point 17 des Lignes directrices EST.
45. En plus, aux termes des points 33 et 34 des Lignes directrices EST, en vue de faciliter l'administration de ces aides d'État, l'aide peut être versée aux opérateurs économiques travaillant en aval de l'agriculteur et offrant des services liés à l'enlèvement et/ou à la destruction des animaux trouvés morts, à la condition qu'il puisse être prouvé que le montant intégral de l'aide d'État versée est remis à l'agriculteur. À moins qu'il ne soit démontré que, par nature ou en application d'une disposition juridique concernant un service donné, un seul fournisseur est possible, lorsque le choix du fournisseur de ces services n'est pas laissé à l'agriculteur, ce fournisseur doit être choisi et rémunéré conformément aux principes du marché, de manière non discriminatoire, en ayant le cas échéant recours à une procédure d'appel d'offres conforme à la législation communautaire, et en toute hypothèse en recourant à un degré de publicité suffisant pour assurer au marché de services concerné une libre concurrence et pour permettre le contrôle de l'impartialité des règles d'appel d'offres.
46. Dans ce cas, il résulte du décret n° 96-1229 du 27 décembre 1996 modifié par le décret n° 97-1005 du 30 octobre 1997 que le service public de l'équarrissage est soumis aux procédures de passation des marchés publics dans les conditions qui suivent. Le préfet est l'autorité chargée, dans chaque département, de l'exécution du service public de l'équarrissage. Il passe, à cet effet, les marchés nécessaires selon les procédures définies par le Code des marchés publics. Par dérogation, certains peuvent être passés à l'échelon national lorsque des considérations d'ordre technique ou économique justifient une coordination à un tel niveau.
47. Pour l'année 2003, les procédures de marchés publics n'ont cependant pas permis d'assurer les prestations indispensables à la bonne marche du SPE. En effet, les appels d'offres lancés par les préfets de région sur les périodes 2002-2004 et 2005-2011 sont restés infructueux du fait soit de l'absence de réponse, soit de réponses incomplètes ou assorties de réserves contraires au cahier des clauses exigées. Dans ces conditions, les marchés ont été déclarés sans suite.
48. En conséquence, les autorités françaises ont dû procéder à des réquisitions pour des motifs d'urgence, de salubrité et d'ordre public. Ces réquisitions ont été effectuées sur la base de l'ordonnance n° 59-63 du 6 janvier 1959 relative aux réquisitions de biens et de services et du décret d'application n° 62-367 du 26 mars 1962.
49. Ces dispositions prévoient notamment que la rémunération des prestations requises est versée sous forme d'indemnités qui ne doivent compenser que la perte matérielle, directe et certaine que la réquisition a imposée au prestataire. Ces indemnités tiennent compte exclusivement de toutes les dépenses exposées d'une façon effective et nécessaire par le prestataire de la rémunération du travail, de l'amortissement et de la rémunération du capital, appréciées sur des bases normales. En revanche, aucune indemnisation n'est due pour la privation du profit qu'aurait pu procurer au prestataire la libre disposition du bien requis ou la poursuite en toute liberté de son activité professionnelle.

⁽¹²⁾ JO C 232 du 12.8.2000, p. 17.

⁽¹³⁾ JO C 324 du 24.12.2002.

50. En vue des spécifications fournies par les autorités françaises, la Commission considère que les conditions prévues dans les lignes directrices EST sont respectées et que, de ce fait, les aides en question sont compatibles avec le marché commun, sur la base de l'article 87. 3 c) du traité.

III.2 b) Farines animales et déchets d'abattoir

51. En ce qui concerne les déchets d'abattoir, le point 39 et suivants des lignes directrices ETS prévoient que la Commission autorisera des aides d'État pouvant aller jusqu'à 50 % des coûts générés par l'élimination sûre des matériels à risque spécifiés et des farines de viande et d'os qui n'ont plus d'utilisation commerciale et produits en 2003. La Commission autorise aussi des aides d'État pouvant aller jusqu'à 100 % des coûts liés à l'élimination des matériels à risque spécifiés et des farines de viande et d'os qui n'ont plus d'utilisations commerciales et produites avant la date de mise en application des présentes lignes directrices.

52. En plus, et en vue de réduire le risque de stockage peu sûr de tels matériels, la Commission autorise des aides d'État pouvant aller jusqu'à 100 % des coûts liés au stockage sûr et approprié de matériels à risque spécifiés et de farines de viande et d'os en attente d'une élimination sûre, jusqu'à la fin 2004.

53. Il se dégage des informations fournies, que les coûts de stockage de farines de viande ont été pris en charge depuis 2000 à un taux maximal de 100 % par l'État français et que cela était aussi le cas en 2003. Ces déchets ne feront plus l'objet d'une aide à compter du 1er janvier 2004. Les coûts de stockage des déchets d'abattoir ont été pris en charge à 100 % par l'État en 2003. Ils sont évalués à 40,5 millions d'euros incluant la location des entrepôts contenant des farines depuis la fin de l'année 2000. S'agissant des farines bas risque, les autorités françaises précisent qu'elles concernent les farines de viandes et d'os qui n'ont plus d'utilisation commerciale à la suite de la suspension de l'utilisation de ces sous-produits dans l'alimentation pour les animaux.

54. Concernant les coûts de collecte, transformation et incinération des déchets d'abattoir la prise en charge par l'État s'est élevée à 147,5 millions d'euros et la prise en charge par la filière à 212 millions d'euros. Il en découle que les charges directement supportées par les entreprises productrices de déchets carnés sont supérieures à la moitié du coût d'élimination des déchets d'abattoirs en 2003.

55. Sur base des faits exposés plus haut, la Commission est donc en mesure de conclure que les aides en l'espèce octroyées en France en 2003 répondent aux conditions des lignes directrices TSE.

III.2 c) Le financement des aides sous a) et b)

56. En France, tant l'aide à l'élimination des farines d'os et de viandes non commercialisables que le SPE sont financés sur le budget de l'État depuis le 1er janvier 2001.

57. Comme déjà affirmé dans le cadre de la décision C 49/02 concernant la taxe sur les achats de viande (taxe d'équarissage) ⁽¹⁴⁾, la Commission considère qu'en général, l'introduction du produit d'une taxe dans le système budgétaire national ne rendrait plus possible de retracer le lien entre ladite taxe et le financement d'un service déterminé fourni et financé par l'État. De ce fait, il ne serait plus possible d'affirmer qu'une taxe frappant aussi la viande des autres États membres revêt un caractère discriminatoire vis-à-vis les produits desdits États membres, parce que le produit de la taxe se confondrait avec le reste des revenus de l'État, sans que le financement des aides puisse lui être directement attribué.

58. Dans ce cas, comme spécifié par les autorités françaises, depuis le 1er janvier 2001, il n'existe plus de fonds servant à financer le SPE et les crédits affectés au SPE sont inscrits au budget du ministère chargé de l'agriculture au même titre que d'autres dépenses. En outre, les montants afférents au produit de la taxe et au coût du SPE ne sont pas équivalents.

59. La Commission a déjà conclu, dans le cadre de la Décision précitée, qu'il existe une déconnexion entre la taxe d'équarissage et le financement du SPE depuis le 1er janvier 2001.

60. En plus, sur la base de la récente jurisprudence communautaire ⁽¹⁵⁾ pour que l'on puisse considérer une taxe, ou une partie d'une taxe, comme faisant partie intégrante d'une mesure d'aide, il doit nécessairement exister un lien d'affectation contraignant entre la taxe et l'aide en vertu de la réglementation nationale pertinente, en ce sens que le produit de la taxe est nécessairement affecté au financement de l'aide. Si un tel lien existe, le produit de la taxe influence directement l'importance de l'aide et, par voie de conséquence, l'appréciation de la compatibilité de cette aide avec le marché commun.

61. Les mesures prises en 2003 et dont est question dans la présente décision, ont été financées par le budget de l'État, dans les mêmes conditions qu'en 2001 et 2002, comme indiqué dans la description. Le mode de financement n'a été modifié qu'à compter du 1er janvier 2004, date à partir de laquelle une taxe dite d'abattage a été instituée ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁴⁾ Décision SG D 2004 205908 du 17.12.2004.

⁽¹⁵⁾ Affaire CJE C-174/02, Streekgewest Westelijk Noord-Brabant — Staatssecretaris van Financiën, du 13.1.2005.

⁽¹⁶⁾ Cf.: Décision de la Commission N 515/A/2003 SG D 2004 201428 du 1.4.2004.

62. Pour l'année 2003, le produit de la taxe d'équarrissage, qui a été évalué à 550 millions d'euros dans la loi n° 2002-1575 du 30 décembre 2002, loi de finances pour 2003, est d'ailleurs, d'après les autorités françaises, sans commune mesure avec le crédit ouvert auprès du ministère compétent pour assurer le financement du coût de l'équarrissage.
63. Dans le cas d'espèce, il n'existe donc aucun lien d'affectation contraignant entre la taxe et l'aide en vertu de la réglementation nationale pertinente et le produit de la taxe n'est pas affecté au financement de l'aide. De ce fait, aucun examen complémentaire concernant le financement des aides n'est requis, notamment à la lumière de l'article 90 du traité UE.
64. La Commission n'a pas reçu des plaintes concernant les aides en cause, accordées en 2003. Or, le type de financement de l'aide en cause a fait l'objet des plaintes en ce qui concerne les années antérieures. La Commission s'est déjà exprimé sur la séparation entre taxe d'équarrissage et financement des aides en 2001 et 2002 dans le cadre de la Décision C 49/2002. Il s'agit du même dispositif pour l'année 2003.

III.2 d) Exonération du paiement de la taxe d'équarrissage

65. S'agissant d'entreprises de commercialisation des produits agricoles, du fait que la Commission, à ce stade, considère que les échanges intra-communautaires sont affectés, la Commission considère, à ce stade, que l'aide tombe dans le champ d'application du point 3.5 des lignes directrices pour les aides d'État dans le secteur agricole. Celui-ci prévoit que, pour être considérée comme compatible avec le marché commun, toute mesure d'aide doit avoir un certain élément incitatif ou exiger une contrepartie du bénéficiaire. Ainsi, sauf exceptions expressément prévues dans la législation communautaire ou dans ces lignes directrices, les aides d'État unilatérales simplement destinées à améliorer la situation financière des producteurs, mais qui ne contribuent en aucune manière au développement du secteur, et notamment celles accordées sur la seule base du prix, de la quantité, de l'unité de production ou de l'unité de moyens de production sont assimilées à des aides au fonctionnement, incompatibles avec le marché commun.
66. L'exonération en l'espèce semble consister en un allègement des charges dépourvues de tout élément incitatif et de toute contrepartie des bénéficiaires dont la compatibilité

avec les règles de concurrence n'est pas, à ce stade, prouvée.

67. Pour le commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage la Commission ne saurait, donc, exclure que l'on soit en présence d'une aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité et qu'il s'agisse d'une aide au fonctionnement, sur laquelle la Commission a des doutes quant à sa compatibilité avec le marché commun.

IV. CONCLUSION

68. La Commission regrette que la France ait mis à exécution les mesures d'aide décrites plus haut en violation de l'article 88, paragraphe 3, du traité.
69. Vu tout ce qui précède, la Commission conclut que les mesures d'aide concernant l'enlèvement et destruction des animaux trouvés morts, ainsi que le stockage et la destruction des farines animale et des déchets d'abattoir ne risquent pas d'affecter les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. Elles peuvent donc bénéficier de la dérogation de l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité en tant que mesure pouvant contribuer au développement du secteur.
70. Pour les raisons exposées ci-dessus, la Commission considère à ce stade qu'en ce qui concerne les mesures en faveur du commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage, elle ne saurait exclure que l'on soit en présence d'une aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité.
71. La Commission, après avoir examiné les informations fournies par les autorités françaises, a dès lors décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE en ce qui concerne l'existence et la compatibilité des aides en faveur du commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage.
72. Compte tenu des considérations qui précèdent, la Commission invite la France, dans le cadre de la procédure de l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, à présenter ses observations et à fournir toute information utile pour l'évaluation des mesures en question dans un délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente. Elle invite vos autorités à transmettre immédiatement une copie de cette lettre aux bénéficiaires potentiels de l'aide.»

Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju
(Lieta Nr. COMP/M.3884 — ADM Poland/Cefetra/BTZ)

Lieta, kas pretendē uz vienkāršotu procedūru

(2005/C 228/07)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

1. Komisija 2005. gada 9. septembrī saņēma paziņojumu par ierosinātu koncentrāciju saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 4. pantu, ar kuru uzņēmumi Wielkopolskie Zakłady Tłuszczowe ADM Szamotuły Sp. z o.o. ("ADM Poland", Polija), kas pieder ADM grupai, un Cefetra B.V. ("Cefetra", Nīderlande) minētās Padomes Regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē iegūst kopīgu kontroli pār uzņēmumu Bałtycki Terminal Zbożowy sp. z o.o. ("BTZ", Polija), ko pašreiz kontrolē Gdiņas Ostas pārvalde, iegādājoties tā akcijas.

2. Attiecīgie uzņēmumi veic šādu uzņēmējdarbību:

- ADM Poland: darbojas eļļas, galvenokārt rapšu eļļas, ražošanā;
- Cefetra: darbojas barības maisījumu izejvielu tirdzniecībā;
- BTZ: termināļu pakalpojumi Gdiņas ostā, Polijā, ieskaitot iekraušanu un izkraušanu, kā arī lauksaimniecības preču uzglābšanu noliktavās.

3. Iepriekšējā pārbaudē Komisija konstatē, ka Regulas (EK) Nr. 139/2004 darbības joma, iespējams, attiecas uz paziņoto darījumu. Tomēr galīgais lēmums šajā jautājumā vēl nav pieņemts. Ievērojot Komisijas paziņojumu par vienkāršotu procedūru dažu koncentrācijas procesu izskatīšanai saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004 ⁽²⁾, jānorāda, ka šī lieta ir nododama izskatīšanai atbilstoši paziņojumā izklāstītajai procedūrai.

4. Komisija uzaicina ieinteresētās trešās personas iesniegt tai savus iespējamus apsvērumus par ierosināto darbību.

Apsvērumiem jānonāk Komisijā ne vēlāk kā 10 dienās pēc šīs publikācijas datuma. Apsvērumus Komisijai var nosūtīt pa faksu (faksa numurs (32-2) 296 43 01 vai 296 72 44) vai pa pastu ar atsauces numuru COMP/M.3884 — ADM Poland/Cefetra/BTZ uz šādu adresi:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 56, 5.3.2005., 32. lpp.